

kde jí volalo několik lákadel najednou, si dokázala sednou a hrát. A nejen to, vydržela i sedět, když zrovna hrál Rumiček. Takhle se, přátelé vyrábí gambleři, je vám to jasný, jo? ☐ ☐ ☐ .

Aby úspěchů nebylo málo, i se s námi s Rumičkem hezky sama vrátila zpátky k brance a tam celá rozjuchaná šla sama od sebe proběhnout tunel. Vona! Jo? Vona, která sama od sebe nepodnikne nikdy nic takovýho. Takže to rohlíky vířily vzduchem. Doslova. Protože pro ni je to, že si může pamlsek chytit ve výskoku, další forma odměny. Povýší to ten pamlsek do nebeských výšin. Doslova vlastně ☐ , páč jako by padaly pamlsky z nebe ☐ . Někde lítaj pečený holubi do huby, u nás sušený rohlíky do tlamy ☐ . Bylo hrozně hezký vidět nejen, že jí to baví, ale taky co?? ŽE SE U TOHO BAVÍÍÍÍ! Výsledkem jejího svatého nadšení byl její životní agilní majstrštyk!! Aniž bychom si to kdy dopředu vyzkoušely zvládla megasekvenci ☐ ve složení skočka, tunel, okolo stromu . Vynikající. To, že při zpáteční cestě skočku opět zbourala neb do ní nejen narazila, ale při výskoku do ní zasejc pro jistotu i padla, to tu rozmazávat nebudeme, páč to si za ten výkon nezaslouží, že ne? ☐

Když byla flekatice takhle optimálně naladěna, využila jsem toho k tréninku ve vysoký trávě, který je pořád děsně těžkým élementem. A opět se mi dostalo nečekaných zážitků, protože se mi několikrát povedlo to, že jsem prostě jen tak stála a ona PŘIŠLA SAMA! Nebo přišla na tichý zavolání, nemusela jsem ji urgovat. A taky, taky.... vydržela sedět proti mně, hledět mi v gezicht a neodcházet. Aaaaaach. Hezký, no. Fakt hezký.

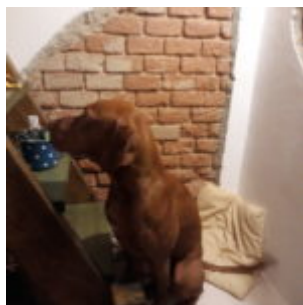
Ten den jsem trasou branka - kaplička - louka nachodila asi tisíc podzimních kilometrů, protože jsme Brtníka u kapličky v rámci hraní si a učení se navštívili všichni tři asi milijounkrát. Vlastně jsem skorem celej ten den na tý louce strávila ☐ . Minimum času jsem naopak strávila plánovanejma pracema na zahradě. Jenže prostě to nemůžete nechat ladem takovouhle příležitost. To musíte chytit za pačesy . V jednu chvíli si tam Brtník Tali nechal a my si blbli s Rumičkem na louce sami. Pak jsem viděla, jak Tali stojí na cestičce na louku a čučí k nám. Čupla jsem na bobek a beze slova rozpřáhla náruč. Ještě chvíli stála a pak se rozeběhla a letěla ke mně. S normálním psem bych v pohodě zůstala sedět, u ní jsem si radši stoupla a pořádně se zapřela do země ☐ . Mojí radost z toho, že na tohle tichý gesto zareagovala takhle vstřícně asi nepopíšu. Její radost jo, ilustrují ji četný modřiny na mém těle ☐

Byl to báječný den, kterej jsme si užívali POHROMADĚ. Užívali a pohromadě. To jsou pro mě dvě klíčový slova. ☺ . A já jsem si pak hrozně užívala to, že Tali se doslova těšila z mojí blízkosti, vyhledávala ji a po dlouhý době jsem s ní zažila něco, co už dlouho ne. Tu soudržnost, to vnímání jeden druhýho.

Večer jsem byla tak uondaná z toho pobíhání mezi zahradničením a kynologií, že jsem se těšila, jak si při vaření sednu do svýho koutku na schodech a užiju si klidu, naleju si něco dobrýho - třeba ten báječný jablečný mošt z Novohradek a posedím si. No, tak evidentně jsem tenhle nápad neměla sama ☺ ☺ .

Takovej pěkněj koutek na sezení jsem si udělala....

Jo? Voka jak se tam sedí??

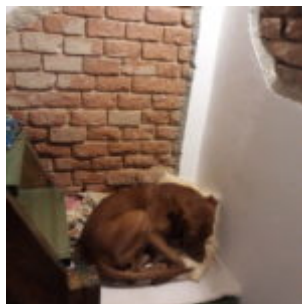

... hm dobrý.. a jak....

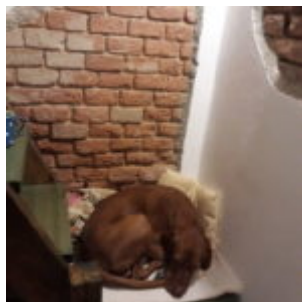
Podzimní víkend na louce.

... by se tady....

... leželo??

... výborně by se tady leželo!! Dobřes to vymyslela ☐

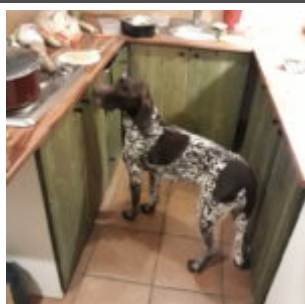
A zatímco si Rumíček hověl, Tali se věnovala - jako správná hospodyňka, vaření ☐

Tak jdem na to....

... co, že to budem vařit?

joo, poliftku! Výborně! ☺

V neděli už to Tali s tím posloucháním ve vysoký trávě neměla tak vyladěný jako v sobotu, kdy jsem si díky tomu třeba užila toho, že jsem s ní mohla trhat šípky a ona si pobíhala okolo, aniž by měla tendence frknout a kdy jsem jednou dokonce zažila to, že zničehož nic, aniž bychom cokoliv trénovaly, tudíž si mohla činit co chtěla, se sama od sebe přiběhla během šmejdění přihlásit s nadšeným výrazem “Heelee, žjofka, vidíš? Já sem tady!” myslím, že byla zaskočená stejně jako já, co se jí to povedlo ☺ . Stejně tak jako, když jsem o něco později slyšela od kapličky Brtníkovo udivený zvolání: “No nazdáár Tályjé? Co tady děláš??” . “Co bych tady dělala asi, ne? Přišla sem se na tebe číhnout” , tvářila se prej ☺ . Tak tohle venku doposud nikdy neproběhlo. Na zahradě za plotem ano, ale venku? Na louce??? Dobrovolně?? NIKDY.

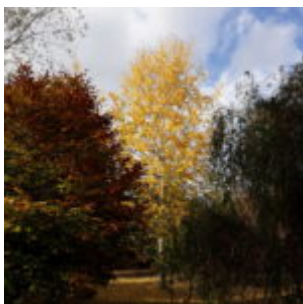
Protože to bylo tak moc na pohodu, mohli jsme si po hodně, ale opravdu hodně dlouhý době užít víkendu otevřených dveří ☺ . Neboli, byla prostě otevřená branka na louku, tak jak jsme vždycky byli zvyklí. Než teda přišla Tali. Protože všichni naši psi se pohybovali v naší blízkosti a navíc respektovali striktně hranici našeho pozemku. A to i v případě, že se objevil “narušitel” a bylo nutno ho ohlásit. Tím pádem měli oba pro tentokrát značně rozšířený možnosti a já tak mohla kolikrát od záhonu pozorovat jak si spolu vyběhli ze zahrady na louku kde si sami spokojeně řádějí. A věřte mi, že jsem takhle tiše pročučela spoustu času. A

viděla začasto obrázek, kdy Tali ukrytá za trsem dělá lvici soustředěně číhající na kořist a Rumouš tryská kolem v kolečkách s výrazem naprostého šílence, aby ho ona následně mohla ulovit. Bylo to krásný čučení, to vám řeknu.

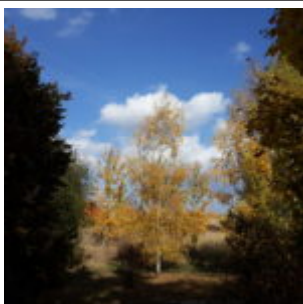
Když bylo dobojováno, tak kolikrát se oba přišli za mnou podívat na zahradu. Oba, obaaaaa! Bez zavolání, prostě jen tak přišli. Asi tušíte, jak jsem se z toho radovala, což? A když už tam takhle jednou byli, zkusila jsem něco pro Tali úplně nového. Hru, kterou jsem se všema našima psama hrozně ráda hrála, protože pes se u toho vylítá, ale zároveň u toho musí něco taky dělat. A mně to navíc poskytne možnost, dělat si v mezičase něco málo zahradnický činnosti. Pravidla nejsou zdánlivě složitá. Potřebujete jen balonek, psa a plot. A v tom plotě branku. A to branku otevřenou. Pak psa posadíte - v případě zkušeného hráče už ho posadíte tak, aby nemohl koukat kam balonek letí, případně mu ještě oči zakrejte rukou a v momentě, kdy balonek za plotem dopadá, tak hlučíte, aby si nemohl pomoci tím, že si sluchem odhadne, kde balonek je ☐ . A balonek mrskneta za plot. A to co nejdál od vás, pochopitelně. A pošlete natěšeného hráče, ať balonek hledá. Ti nezkušení, ti co hrají poprvé tak ti, se pochopitelně na balonek dívají, aby pochopili snáze, co po nich následně chcete. Jsou psi, kteří v momentě, kdy jim ten balonek hodíte za plot, zmateně pobíhají kolem plotu a nenapadne je, jak situaci řešit a nepomůže jim žádná vaše nápověda, musíte je k balonku zavést. Ale to jsou psi s kterými se moc složitě nepracovalo a nechápou to. Jsou psi, kterým stačí napovědět, naznačit, případně ukázat, jak se dostat ven a pak už letí a balonek hledají. No a pak jsou psi, který se s tím nemažou. Číhnou kam asi balonek letí a už letí za ním, rovnou. Podél toho plotu, brankou ven a vyrazí hledat a pak ho nesou zase zpátky. Hádejte do který kategorie ten pomatenec flekatej může spadat. Tipnete si? ☐

Rumíček, stejně jako všichni naši ostatní tuhle hru miluje a já byla dost smutná, že díky Tali a jejím útěkům, jsme ji moc hrát nemohli. Nebo takhle, jako mohli bychom, že jo. Když bude ona na šňůře, nebo ji pro ten moment zavřu do chalupy a vydržím tu sirénu co následně spustí. Ale to už je taková komplikace, tahle hra je spontání a dost často to je o tom, že ten pes vám balonek přinese sám od sebe, když se hrabete v tom záhoně a on vás chce do hry zapojit. No a tenhle víkend jsme si to mohli užít do plnejch tak, jak jsme zvyklí. Byl to naprostej luxus a pro mě něco skvělého. Tohle jsou věci, kterých bych tak moc chtěla. Abychom mohli fungovat tak nějak normálně, obyčejně. Inu s Tali je to prostě vždycky nahoru a dolů.

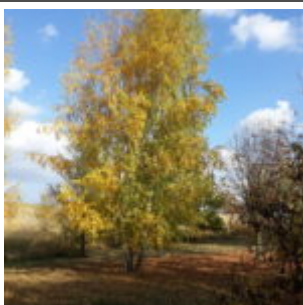
Před odjezdem nás ještě přišli navštívit Emičkovi z vedlejší vesnice a tak si ještě ohařiska mohli zablblnout ve třech. Tali se pak zase uprostřed hry odpálila do vysoký trávy, ale když Brtník zapískal letěla za chvíli zpátky k nám a pak už tam byla s náma. No a pak už nutný pobalení, naskládání se do auta a návrat do civilizace. Ale byl to, panečku, báječnej podzimní víkend.

Je krásně!!!

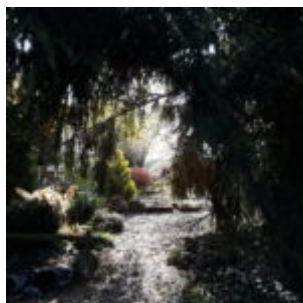

Je nádherně!

Je božsky!

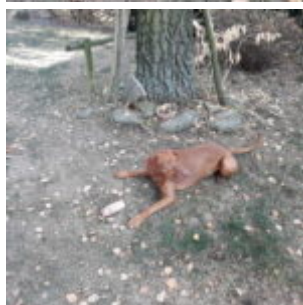
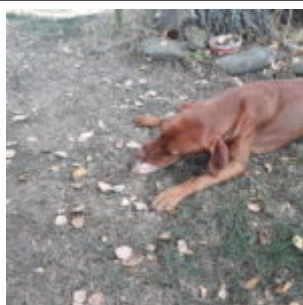
Podzimní víkend na louce.

Podzim se letos vyvedl.

Odpolední siestička s haxnama

Budeš mě honit? ☐

a ještě se na závěr pochlubím, můžu?? I když mají v Hornbachu už toho soba s koulema - vánočníma, tak já si teprve dovolila zvolit podzimní výzdobu a vytvořila jsem si dva věnce na dveře a páč jsem z nich neskromně unešená, tak tu helejte:

Podzimní víkend na louce.

malej a velkej

malej na dveřích